

הלכה למעשה

סאת הגאון מו"ר הרב ברוך הירשפלד שליט"א, ראש כולל עמרת חיים ברוך, קולבלו היסט

receives is considered benefiting from the *issur*.
 3) Giving a gift is also called a benefit to the giver because the receiver will either do him back a favor or at least appreciate it which is also deemed in *halacha* as a "benefit" to the giver (2).
 4) Feeding it to one's pet.
 5) Feeding it to an owner-less animal is also called a benefit because one fulfills *Hashem's* will to feed an animal (3).
 6) *Mistacher B'issurei Hana'ah*. Profiting from *Basar Becholov* related work. This includes being paid to transport it, stack it, pack it, etc. If one is employed by a gentile to feed gentile patients, including *Basar Becholov*, there is a debate between the *Poskim* and one who has this situation must consult a *Rav*. See **Tzitz Eliezer** 17:33:3-6 and *Hil Basar Becholov [Hofstater]* 1:9. **Question**. Is one allowed to attend a cooking class where the gentile teacher is performing with *Basar Becholov*? Is that called benefiting from *Basar Becholov*?
Answer: The **Chazon Ish** (4) holds that a minor benefit such as viewing something, is not called a benefit. The **Shut Har Tzvi** (5) permits it because "it is an indirect benefit and not a benefit from the item itself." They both indicate that the **Chasam Sofer** in his *teshuvos* (6) argues.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

New Series: Kashrus and the Kitchen (4)

Issur To Benefit from Basar Becholov and Correction to Last Week's Issue. Last week when discussing the *issur* [according to many *poskim*] of re-cooking *Basar Becholov*, we gave an example of somebody who has cooked dog food and reheats it. That example was misleading because one might infer that the dog food without being re-cooked is permitted to be fed to a dog, and that isn't true, as will be explained. Even if the meat is *treif* because it was not *shechted*, as long as it is a Kosher species of animal, and it was cooked in milk of a Kosher species animal, all benefits are prohibited from this *Torah* class of *Basar Becholov* and one cannot feed it to his pet [see further]. However, Rabbinic *Basar Becholov* like poultry or deer meet is only prohibited to eat, although benefiting from it is permitted, and one can feed it to his pet. **Prohibited Benefits** from *Torah-class Basar Becholov* are:
 1) Intentionally smelling. Even though we rule like the opinion in the *Gemara* (1) that smelling does not count the same as eating, here and with regard to *chometz* on *Pesach*, where there is an *issur* to benefit from smelling intentionally, it is *assur*.
 2) Selling or trading even to a gentile, because the money he

בין הריחים – תבלין מדף היומי – יומא דף פז:

Our *Gemara* says one should say *viduy* before eating the המפסקות סעודה **רמב"ם** adds that we are also concerned one might *erav Yom Kippur* because he might become שיכור at the meal and won't have a clear mind to say *viduy* afterwards. The *Gemara* says that even though we say *viduy* before the meal, we should say it again after the meal, but also after the סעודה, towards the evening. This way, he will enter *Yom Kippur* in a state of תשובה. The **ש"ת** (ס' תר"ו) [**משנ"ב**] says that it is good to be מרחמיר like this **שיטת הרמב"ן** & that is why we are נוהג to say תפילת זכה before eating which has *viduy* in it. The **רמ"א** (א' תר"ס) says that we are נוהג to say תפילת זכה ונוסח (סוף כלל קמג') **חיי אדם** is recited after תפילת זכה י"ט starts. **Rav Chaim Kanievsky** explains that since *viduy* is still daytime & stretch it into the night by singing it & reciting it 3 times. This will allow him to say תפילת זכה after it. **shlit'a** suggests a solution: one should not be מקבל קדושת היום when saying תפילת זכה before eating which has *viduy* in it. This will allow him to say תפילת זכה after it.

הוא היה אומר ...

R' Chaim Aryeh Leib Fenster zt"l (Shaar Bas Rabim) would say:
 Moshe said to the *Bnei Gad* and *Bnei Reuven*, 'Shall your brothers go out to battle while you settle here?' If they were settling in a different land, what was the problem with not participating in the war for *Eretz Yisroel*? The answer is that although the Jewish people are dispersed to many parts of the world, they are strongly united and psychologically interdependent. Thus, Moshe was not questioning the legitimacy of their action, but rather saying, "It's impossible for you to sit calmly and enjoy your land in Jordan when your brethren are engaged in war."

Mahara' I M'Prague, R' Yehudah Loewy zt"l (Gur Aryeh) would say:
 "Rashi writes: 'Gilad had many murderers, as it says, 'Gilad, a city of violence, who lurk to shed blood.' The fact that there were many intentional murderers in Gilad indicates that human life was not valued there. It stands to reason, that even those who were not murderers tended to be negligent. Thus, there were many unintentional killings there, as well."

A Wise Man would say: "Do not go where the path may lead, go instead where there is no path and leave a trail."
 Printed By: Mailway Services, Serving Mosdos and Businesses
 World Since Since 1980 (1-888-Mailway)
KEEP the power of your T'fila with respectful T'fila - sign!
 103,740^{est} apprx verifiable signatures 855.400.5164 kvodshomayim.org
 תגדיר לעילוי נשמת ר' יעקב בן ר' יהודה אריה טויב ז"ל יארצייטו ד' אב תשל"ט תהא נשמתו צדודה בצדור החיים

Monsey Edition

תורה תבלין

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

פרק ב' דאבות

שבת קודש פרשת מטות מסעי – ר"ח מנחם אב תשפ"א Shabbos Parshas Matos Masei - July 10, 2021

פלא המנחה עש"ק – 6:57 | הדלקת נרות שבת – 8:12 | זמן קריאת שמע / מ"א – 8:41 | זמן קריאת שמע / הגר"א – 9:17 | סוף זמן תפילה/הגר"א – 10:32 | שקיעת החמה שבת קודש – 8:30 | מוצש"ק צאת הכוכבים – 9:20 | צאה"כ / לרבינו תם – 9:42

courtesy of myzmannim.com

בהש"ת, ויאמינו כי לא קצרה ידו מלהושיעם, והרבה דרכים למקום. בנוסף עליהם ליכוד רוב החסידים שעברו עליהם במהלך אותן המסעות, כדי שיכירו במידת טובו, ויבינו שעצם מצבם הנראה כרע, הוא באמת טוב. דהנה עצם שהייתם במדבר מ' שנה היתה גזירה ועונש על ישראל, ואעפ"כ היתה זאת לטובה כי בסופו של דבר זכו לשהות במחיצתו של משה רבינו ע"ה, וגם זכו לענני הכבוד' שהקיפם מדר' רוחות לשמדם מכל פגע, ובנוסף זכו בכל אותן השנים לאכילת המן, מאכל קדוש הנבלע במיצי של האדם וכשם שגזירה זו היתה מעודה בטובה מרובה, כך יאמץ האיש הישראלי שגם ההסתר שבו הוא שווה לעת עתה משמש לטובתו.

בנוסף זיכה ע"י זכירת החסידים להודות עליהם, ותהיה זה אמצעי לקבלת התפילות ולבטל ההסתר ע"י המשכת חסדים מרובים כי זוהי הסגולה שתפילתו תתקבל, כדאיתא בגמרא (ברכות לב) 'דרש ר' שמלאי, לעולם יסדר אדם שבוו של מקום ואחר כך תפלה, מגלך, ממשו, דכתיב (דברים ג, כג) 'זאתנתן אל ה' לאמר אתה החלית להראות את עבדך את גדלך ואת ירך החזקה אשר מי א-ל בשמים ובארץ וגו', וכתוב בתריה (שם פסוק כה) 'אעברה נא ואראה את הארץ'.

זה המאמר להודות הוא בא, שהופץ להתנתן ולבקש מהש"ת שיטאלנו מצרותינו צריך מתחלה לרצונו ב'הודאה', כי בזה מוכיח כי מכיר הוא בטובתו של הקב"ה, ולכן ראוי הוא גם לאותה ישועה שעברה הוא מתנתן, ומתחלה עליו לשבח ולהודות להקב"ה על כל החסידים שעשה עימו, מעודו עד היום הזה, ומתוך הודאתו יבא גם לבקשתו, אולם זה הפתח בבקשה מבלי לבטא את הודאותו על השנות, הרי הוא כמי שאינו מכיר שהקב"ה הטיב עמו אי פעם וכאלו בא לו לפני מלכו להאשונה לבקש על צרכיו, אדם כעץ זה הינו ככלב הצווח תמיד לפני אדונו 'זב הב' (תיקוני וזר כב-א) ואינו ראוי לישועה, ורק אחד שיודה על העבר ראוי לפתוח פה על העתיד, הישוב מקום אשר בני אדם שם כמו המדברות אשר ישכנו שם בני ערב היום או מקומות אשר יהיה שם ודיש וקציר, או יש שם עשבים וצמחים למאכל בני אדם ושיחיה במקומות הם בורות מים על כן דרזיק מלבות בני אדם המושבות האלה, וחוק אלה האותות כולם בוכרוך המסעות, כדי שיראו אותם הודות הבאים וידעו האותות הגדולות איך עמדו בני אדם במקומות ההם ארבעים שנה", עכ"ל.

הרי מבורך מדרביו, שהתכלית שהארץ התורה כל המסעות, להודיע על שדור המדבר זכו להנאנה מאת הש"ת באופן שהוא למעלה מדרך הטבע, שהרי היו במקום שלא היה שום אופן לחיות על פי דרכי הטבע, שלא היו במקומם מה לאכל ומה לשתות, והש"ת עשה להם ניסים גלויים, ואכלו ק"ן מין השמים, ושתו מי הבאר, ואילו לא האריך התורה אפשר שיכוש זה, ולא יאמץ שהש"ת עשה כל הניסים לפרנס ישראל במדבר בכל צרכיהם באופן 'נס'. ויפסיד עיקרי האמונה בהש"ת וע"כ האריך התורה בכל המסעות, שלא יכוש עיקרי האמונה, והיפסיד רבינו בחיי ע"ז דוהו הטעם ש"טבע" נקרא טבע, וז"ל, "כי יטבע האדם בין מצולתו וידד לבאר שחת, אם לא יזדר בו, כמי שבא במצולות ים ולא ידע לשוב וטובע כן האדם קרוב שיתפגע מתוך חכמת הטבע". והוה הלימוד שאנו צריכין ללמוד מפרשת המסעות, שהש"ת הוא 'כל יכול', ואינו מוגבל להנאנה הטבע, והוא יז' כלכל אבותינו במדבר באופן שהוא למעלה מדרך הטבע, ואין שום דבר, נמנע מיכולתו מלעשות.

טיב התבלין

סאת הגאון רבי גמליאל חסן רביבטיץ שליט"א, ר"י שיער השמים ירושלים נעדין

אלה מסעי בני ישראל ... (לג-א) - עבודת האדם בזמני הסתר פ"ה: רבי תנחומא דרש בו דרשה אחרת משל למלך שהיה בנו חולה והוליכו למקום רחוק לרפואתו כיון שהיו חורזין התחיל אביו מונה כל המסעות אמר לו כאן ישננו כאן הוקרנו כאן השתה את ראשו. הנמשל על פי פשוטו הוא: שאמר לו הקב"ה למשה, מנה להם לישראל את כל המקומות שהכעיסוני, כדי שיעלה בזכרונם היסורים שפקדו אותם במסעות אלו על שהמדו את דבר ה', ועל ידי זה יהיו זוכרים מן החטא כמזן כן יזכרו גם כן את החסידים שהטיב עמם בנסים ונפלאות שעשה להם הש"ת במסעות אלו כשנבטלו דעתם לדעתו, והלכו בתום לאורו בכל מעשיהם. טובות שתי זכירות אלו יזכו ישראל להתנוד מכל רע, ויטיבו דרכם בתורה ובמעשים טובים.

כמו כן י"ל שהנמשל לזה המשל היא הדרכה הנחוצה לישראל מעת בואם אל הארץ. כי עד בואם אל הארץ ראו עין בעין כי הקב"ה עמם, הוא זה שסיפק להם כל צרכיהם מבלי שיצטרכו לעמול על כך, ומעתה בבואם אל הארץ יהיו צרכיהם תלויים בדרכי הטבע, ומאוד שעל פי כללי הטבע אין אדם מובטח שישגי צרכיו, מוטל על בני ישראל להתחזק בשתי נקודות המעוררים שפע, האחת היא מידת הבטחון, והשני היא עבודת ה' והודאה. וזה שהורה הקב"ה למשה, שיזכרו בני ישראל תמיד את המקומות שבהם שהו בהסתר פנים, והיה נראה להם שאין מקום לתקות, ומרוב ברהל היו מקומות שגם לא עמדו בניסיון והתלוננו על מצבם, אולם בסופו של דבר ראו את ישועת אלקינן, והטיבו להבין כי גם אם לא רואים הישועה בעיני הבער, עתידה הישועה להיגלות, והקב"ה לא עזבם, על כן גם בעתיד יזכרו תמיד שהקב"ה זוכר בהם והוא זה שימציא להם מזון וישועה, וגם כשכללי הטבע מבשרים רעות עליהם להתחזק בבטחון

עדותיך אתבונן

לשדום סאת הרב אברהם זמלא אבסטיק שליט"א, מגיט"ש שוה אבסום

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן ... (לג-א) - כביאור הצורך ליכוד כל המסעות פ"ה: למה נכתבו המסעות הללו, להודיע חסדיו של מקום, שאעפ"כ שגור עליהם לטלטלם ולהניעם במדבר, לא תאמר שהיו נעים ומטולטלים ממסע למסע כל מ' שנה ולא היתה להם מנוחה, שהרי אין כאן אלא ארבעים ושתים מסעות. צא מהם י"ד, שכולם היו בשנה ראשונה, קודם גזירה, משנסעו מרעמסס עד שבאו לתמה וכו', עכ"ל. הרי התכלית בפרשה זו, הוא להתעורר ולהודיע גדול חסדי הש"ת.

אולם **הרמב"ם** (מורה נבוכים ח"ג פ"ו) ביאר הטעם שהזכר כאן כל המסעות בדרך אודת (ורבדיו הובא **בהרמב"ן**) וז"ל, "כי הנסים והאותות הנעשות היו אמיתיות לכל רואיהם אך בעתיד יהיו דברים בשמועה וכיוצא בשמועה, ומאותות התורה ונפלאותיה העצומות עמידת ישראל במדבר ארבעים שנה ומציאת המן בכל יום, והם מקומות רחוקות מן הישוב ואינן טבעיות לבני אדם למקום ורע ותאנה וגפן ורמון, ואמרה התורה 'להם לא אכלתם יום ושכר לא שתיתם', וכל אלה אותות הם בעמדתם ש נראות לעין, וכאשר ידע הבורא שיכרך כי יעבור על אלה האותות מה שעבדו על דברי הימים, לא יאמינו השומעים בהם, ויחשבו כי עמידתם במדבר הזה היה קרוב מן

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.clickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melanclim, Agunim and Crushos in Eretz Yisroel at ZTRCO expense

מעשה אבות סימן לבנים

והיה אשר תותירו מהם לשכנים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצוררו אתכם על הארץ אשר אתם ישבים בה ... (לג-נה)

The Nation of *Am Yisroel* is on the cusp of entering *Eretz Yisroel*. The military conquests have been assured them and now *Hashem* is giving them final instructions on how to deal with the inhabitants of the Land. *Hashem* tells *Moshe Rabbeinu* to ensure that the people follow His will and deal with the *Canaanim* firmly, for if they do not, the residents will never stop harassing the Jewish people. In today’s political climate, with the challenge of Palestinian terrorism playing out in Israel on a daily basis, the following words of the **Ohr HaChayim Hakadosh zt”l** seem quite prophetic in nature: “*When the Torah says, ‘Those whom you allow to remain shall be stings in your eyes and thorns in your sides, and they shall harass you in the land in which you live,’ it means that not only will they harass you in the part of the land that you did not drive them out of, but they will harass you even in the parts of the country which you have conquered and driven them out of and which you have settled. They will challenge you to leave what they consider to be their country.*”

In the mid-1990’s, as the first Palestinian Intifada was kicking into high gear and terrorist attacks were on the rise almost daily, two IDF major generals were coming to the end of their long and storied military careers. General Meir Dagan had led everything from commando squads to armored brigades and would later go on to serve as director of the famous Israeli spy agency, the *Mossad*. General Yossi Ben Hanan, after serving as one of Israel’s most successful tank commanders in the 1973 *Yom Kippur* war, would go on to lead the armored corps and the IDF’s vaunted Research & Development arm - though he is most famous for the 1967 Life magazine cover photo of his 22-year-old self standing in the waters of the Suez Canal, a symbol of Israeli vitality and military success.

By the mid-1990s, the two grizzled veterans, newly released from their military duties, planned to travel together to Vietnam. Many Israelis travel to the Far East for a number of reasons, vacationing being only one of them. In this case, both generals were avid students of military history, including the Vietnam conflict. They applied for visas and made a special request to the Vietnamese authorities: to meet General Vo Nguyen Giap.

Nguyen Giap was one of the great strategic minds of the twentieth century, a former schoolteacher who played a central role in developing the strategic thinking and organizational capabilities that transformed ragtag rural provincials into a military force that would rout the most powerful nations in the world, from the Japanese occupation to the French and the Americans over three long decades of conflict culminating in the end of the Vietnam War in 1975.

Giap was also a ruthless and often tyrannical leader, murdering opponents of Vietnam’s communist movement and overseeing a guerrilla war that sacrificed hundreds of thousands of his own fighters to the cause. He was no hero to the Israelis, but he nevertheless cut a fascinating figure in the annals of modern warfare.

Unexpectedly, the request was approved. Giap agreed to meet them. When the Israelis arrived in Vietnam, they sat down with the man who by then had spent decades as his country’s defense minister. It was a long meeting. They discussed various aspects of military strategy and the great Israeli generals put their military prowess up against the Vietnamese legend. For hours, they spoke and suddenly Giap indicated that it was time to leave.

When the Israelis rose to leave, Giap unexpectedly turned to the Palestinian issue. “Listen,” he said, “the Palestinians are always coming here and saying to me, ‘You expelled the French and the Americans. How do we expel the Jews?’”

This was a new twist. The Palestinians were asking Giap for advice on how to rid the land they consider Palestine, of the Jewish people and the State of Israel. The generals were intrigued. “And what do you tell them?” they asked.

“I tell them,” Giap replied, as he walked away from the group, “that the French went back to France and the Americans went back to America. But the Jews have nowhere to go. So in that case, the Palestinians will never expel them.”

כה אמר ה' מה מצאו אבותיכם בי עול כי חזקו מעלי וילכו אחרי ההבל והבזל ... (יט"ג-ה)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTORAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

תורת הצבי על הפטרות

This week’s *Haftorah* marks the second of the three weeks of calamities in which *Yirmiyahu HaNavi* castigates the Nation for having transgressed the cardinal sin of idol worship. Interestingly, *Hashem* laments how the Nation “*distanced themselves from Me, and they went after futility and they themselves became futile.*” But is it not obvious that one will become futile if he chases after futility?

R’ Mendel Hirsch zt”l (Seder Haftoros) explains that practicing idolatry was not a rational decision made on a person’s part; rather it was prompted by one’s evil inclination which harassed him relentlessly into submission. On the whole, Jews eschew idol worship and find greater pleasure in serving the Almighty due to their deep spiritual connection to

Hashem and His *Torah*. While everything in the world was created for and is meant to be used in the service of the Almighty – as dictated by the *Torah*, if it should ever be used for idolatry, it will lose its meaning and become a futile object with no purpose in the world.

Thus, a Jew who just stops living an observant *Torah* life is simply lost in the world and the hope is that eventually he will find his inner Jewish spark which will reignite his passion for *Torah* and *Mitzvos*, and redirect him back to the more fulfilling life of a G-d-fearing *Torah* Jew. However, a Jew who defects from a *Torah* lifestyle and adopts other false gods, cultures or beliefs will find himself leading a tragically futile life with no end in sight.

וימסרו מאלפי ישראל אלה למטה שנים קשר אלה חלוצי צבא ... (לא-ה)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT”L

מחשבת הלב

The **Baal HaTurim** makes the following observation. Moshe didn’t send the *nesi'im* to the front lines in the battle with *Midyan*. The reason? So as not to embarrass *shevet Shimon*, whose *nasi* had just been slain by Pinchos. Moshe decided not to send any *nasi* to war. From this we learn a powerful lesson. Although in battle, the *nesi'im* would’ve been an asset to *Bnei Yisroel*, and while they could have issued a rallying cry to be a morale booster for the troops, Moshe abstained from doing so because a *Yiddishe* war isn’t won by cunning strategic plans and maneuvers. Rather, it is won through following the *ritzon Hashem*. *Moshe Rabbeinu* had the keen insight and perception to discern that if sending the *nesi'im* into battle would, for just one second, cause *shevet Shimon* discomfiture - then *Hashem* has other ways for the *Yidden* to triumph over *Midyan*.

In truth, this entire battle was an example of *ritzon Hashem*. **Rashi** explains the juxtaposition of these two diverse thoughts in the following *posuk*: “נקם נקמת בני ישראל מאת המדינים אחר תאסף אל עמך”. Even though Moshe knew that the annihilation of *Midyan* would ready the stage for his own passing, he didn’t hesitate or procrastinate. Instead, he hastened to heed *Hashem’s* command with alacrity, and dutifully sent the troops into battle. Moshe, the paradigm of *avdus Hashem*, knew that it is *Hashem’s ratzon* that rules supreme; not his own personal desires. This is the proper way a *Yid* lives his life.

This *machshava* is also found *Parshas Masei*. *The Torah*, in closing, reiterates the laws of inheritance for a girl, when there is no son. The *posuk* concludes: “ותהינה ... בנות צלפחד לבני דדיהן לנשים”. The *Bnos Tzelofchad* married their immediate family members. Explains the **Seforno**, although they were permitted to marry anyone from their own *shevet*, they chose closer relatives, because they saw that the *ritzon Hashem* was to keep their property in the family. Once they made that decision to follow *Hashem’s will*, they immediately found their “*basherter*”. **May HKB”H fulfill our wishes and return us home. amen.**

משל למה הדבר דומה

איש כי ידר נדר לה' או השבע שבועה לאמר אפר על נפשו ... (לג-ג)

משל: On the last day of the term, a professor stood before his class of twenty senior organic biology students, about to hand out the final exam of the semester.

“I want to say that it’s been a pleasure teaching you this semester. I know you’ve all worked extremely hard and many are off to medical school after summer. So that no one gets their GPA messed up because they might have been celebrating a bit too much this week, anyone who would like to opt out of the final exam today, will be permitted to do so right now, and will receive a B for the course.”

There was much rejoicing amongst the class as a few students got up, passed by the professor to thank him and signed off on his offer. As the last taker left the room, the professor looked out over the handful of remaining students

and asked, “Is there anyone else? This is your last chance.”

One final student hesitantly stood up and took the offer. He shook the professor’s hand and walked out.

The professor closed the door and took attendance of those students remaining. “I’m glad to see you believe in yourself,” he said. “You all get A’s.”

נמשל: A “vow” is self-imposed. An action initiated by us to fortify our *avodah* and focus to *Hashem*. There are times in a person’s life when one has to voice his opinions and take a stand to secure his beliefs. Individual people will undertake different issues and values to champion. Ultimately, the desire to openly express one’s feelings must come from within one’s own heart, if and when they are ready to do so, and not be imposed upon them by others. A vow to act must come from within your heart. If you “feel” it and believe in yourself, then do something about it.

אלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד משה ואהרן ... (לג-א)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

The *Medrash* makes a strong comparison between the *posuk*, “אלה מסעי בני ישראל” in this *parsha*, which refers to the travels of the Jewish people in the desert, and “אלה אלהיך ישראל” - the words declared by *Bnei Yisroel* during the terrible sin of the Golden Calf. The **Pressburger Rov, R’ Akiva Sofer zt”l, (Daas Sofer)** identifies the connection: due to the words “אלה אלהיך ישראל”, the Jewish people were forced to wander in the wilderness for 40 years. Their long circuitous journey was necessary as they were not spiritually prepared to enter the Holy Land after being sunk in the *shmutz* and grime of *Mitzrayim* for 210 years. They needed to undergo a purification process in order to enter *Eretz Yisroel*. This, he says, is akin to a man living in a place extremely close to the equator. In order to move to a very cold climate, he needs to gradually acclimate himself to cold weather by making a few stops along the way, all the while getting used to the cold.

Our lives are the same. We are meant to live with a gradual process of continuous growth. Whenever we settle down and get too comfortable, *Hashem* sends us a message that it is time to “get up and go.” It is time to pick ourselves up from bad influences, negative character traits, and the sins we commit, and forge ahead. It is time to rid ourselves of the “gods” of this world: the money, the pleasures, the desire for honor and glory. When the little voice inside our head calls out, “אלה אלהיך ישראל” - these are your gods, these are the things you should worship, we must counter that voice and declare, “אלה מסעי בני ישראל” - it is time to get up and MOVE, to aim higher, to raise the bar and strive for loftier standards in *avodas Hashem*.

We are in the middle of *Bein HaMetzarim*, days that we can connect and feel *Hashem’s* presence more acutely because He leaves His place On High and “travels” down to be with His people in their time of suffering. These are days that we need to cry out and say, “THIS IS MY HASHEM.” We must feel that our journey has come to an end as *Hashem* finally brings us home.